

A Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Németország) által 2009. augusztus 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Mensch und Natur AG kontra Freistaat Bayern

(C-327/09. sz. ügy)

(2009/C 282/38)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Mensch und Natur AG

Alperes: Freistaat Bayern

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kizárja-e az EK 249. cikk negyedik bekezdésének szövege azt, hogy a Bizottság — szövegezése alapján — meghatározott címzetre vonatkozó határozata más olyan vállalkozások számára is kötelező erővel bírjon, mely vállalkozásokat a határozat értelme és célja szerint azonos módon kell kezelni?
2. Kötelező erővel bír-e a „Stevia rebaudiana Bertoni: növények és szárított levelek” új élelmiszerként vagy új élelmiszer-összetevőként való forgalomba helyezése engedélyezésének megtagadásáról szóló, 2000. február 22-i 2000/196/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ — amelynek 1. cikke értelmében a „Stevia rebaudiana Bertoni: növények és szárított levelek” új élelmiszerként vagy új élelmiszer-összetevőként való forgalmazása nem megengedett a Közösségen belül — a felperessel szemben is, aki a „Stevia rebaudiana Bertoni: növények és szárított levelek” terméket most hozza a Közösségen belül forgalomba?

⁽¹⁾ A „Stevia rebaudiana Bertoni: növények és szárított levelek” 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében vett új élelmiszerként vagy új élelmiszer-összetevőként való forgalomba helyezése engedélyezésének megtagadásáról szóló, 2000. február 22-i 2000/196/EK bizottsági határozat (a közlés a K(2000) 77 számon történt) (HL L 61., 2000.3.08., 14. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (első kibővített tanács) T-257/04. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2009. június 10-én hozott ítélete ellen a Lengyel Köztársaság által 2009. augusztus 24-én benyújtott fellebbezés

(C-335/09. P. sz. ügy)

(2009/C 282/39)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Lengyel Köztársaság (képviselő: M. Dowgielewicz)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-257/04. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2009. június 10-én hozott ítéletét;

— a Bíróság nyilvánítsa semmisnek a 2004. február 10-i 230/2004/EK rendelettel ⁽¹⁾, valamint a 2004. április 20-i 735/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ módosított, a mezőgazdasági termékek kereskedelme tekintetében a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében elfogadandó átmeneti intézkedésekről szóló, 2003. november 10-i 1972/2003/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 3. cikkét, 4. cikkének ⁽³⁾ bekezdését és 4. cikke ⁽⁵⁾ bekezdésének nyolcadik francia bekezdését;

— a Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárás költségeinek a viselésére;

— a Bíróság utalja az ügyet a nagytanács elé.

Jogalapok és fontosabb érvek

Először is a fellebbező azt kifogásolja, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben megállapította, hogy az 1972/2003 rendeletre vonatkozó keresetet késedelmesen nyújtották be, és ezért az elfogadhatatlan (a megtámadott ítélet 32-63. pontja),

— tévesen értelmezte az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. sz. tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ és a csatlakozási szerződést annyiban, amennyiben abból indult ki, hogy az 1972/2003 rendelet megsemmisítése iránti keresetindítási határidő e rendeletnek a tizenötök Közössége hivatalos nyelvein történő kihirdetésével és ezért a kibővített Közösség hivatalos nyelvein történő kihirdetését megelőzően kezdődött.

— tévesen értelmezte az EK 230. cikk negyedik bekezdését annyiban, amennyiben abból indult ki, hogy a Lengyel Köztársaság jogi személyként e rendelkezés alapján az Európai Unióhoz való csatlakozást megelőzően az 1972/2003 rendelet megsemmisítése iránt érvényes keresetet indíthatott volna;

— megsértette a jogközösség elvét és a hatékony bírói jogvédelem elvét azáltal, hogy a Lengyel Köztársaságot megfosztotta attól a jogtól, hogy az 1972/2003 rendelet jogszerűségének a bírói felülvizsgálatát kérhesse, miközben a rendelet Lengyelországhoz, mint tagállamhoz címezték;